

[Hjortnæs]

situationen til at søge gennemført en af sine egne mærkesager, nemlig en reel og en general lettelse af den samlede motorbeskatning.

Det var baggrunden for mine udtalelser, og med denne uddybning håber jeg også at hr. Melchior bedre forstår, hvad jeg egentlig sigtede til. Dermed har jeg faktisk også knyttet en kommentar til de folketingsmedlemmer, som her fra folketingets talerstol har kritiseret, at regeringen, som lever op til sit ansvar, gennemfører disse lovforslag ved hjælp af stemmer fra medlemmer, der erkender, at de også har et medansvar for, at vi får løst de helt aktuelle problemer.

Må jeg så sige til det radikale venstre, at jeg forstår godt ønsket om at styrke regeringsoplæggets energisparepolitiske indhold, og jeg mener faktisk, at regeringspartierne var parate til at imødekomme det radikale venstres ønsker så langt, som det overhovedet lod sig gøre, når henses til indgåede forligsaftaler og det, jeg vil tillade mig at kalde parlamentarisk sædvane. Og så ved både hr. Ole Vig Jensen og hr. Niels Helveg Petersen udmærket, hvad jeg hentyder til. Derfor finder jeg, det er mere end beklageligt, at det radikale venstre, som normalt ikke er bange for at tage et medansvar for upopulære, men nødvendige beslutninger, alligevel har valgt at holde sig udenfor.

Flere af de øvrige partier her i folketinget har allerede fra starten låst sig fast på hver sin patentløsning. Uden at gå ind i en nærmere vurdering af disse patentløsninger og deres brugbarhed som midler i den aktuelle situation vil jeg gerne sige, at de lider i hvert fald alle af den skavank, at de ikke kan gennemføres i deres helhed, og de elementer, som har en mulighed for at blive gennemført, vil næppe kunne komme til at virke så hurtigt som nødvendigt.

Derfor er regeringens politik det realistiske svar på de aktuelle problemer, og derfor bør den også vedtages med et bredt flertal. Bliver det et snævert flertal, svækker det ikke regeringens politik, men det svækker forhåbentlig de partier, som gerne og ofte taler om ansvarlighed, men ikke altid evner at leve op til det.

(Kort bemærkning).

Melchior (CD):

Så direkte udfordret, som hr. Hjortnæs gjorde det her, må jeg ulejlige, skønt vi har taler nok i debatten i dag. Jeg må hævde, at hr. Hjortnæs giver et aldeles forregnet billede af situationen. Når gardinerne er trukket for i dag, er det jo af hensyn til fjernsynet. Det burde ikke give anledning til, at der holdes gardinprædikener, men vi hørte noget lignende i går fra økonomiministeren, der forsikrede folketinget om, at der mellem de to regeringspartier er fuld overensstemmelse, og nu får vi altså at vide, at hverken venstre eller socialdemokratiet i det indbyrdes arbejde med oplægget til disse lovforslag har kørt deres egne sager eller egne interesser. Hvis det skulle være tilfældet, vil jeg hævde, at begge partier har svigtet deres vælgere, og det er jeg sikker på de ikke har.

Hele landet, hele dette ting og alle iagttagere af, hvad der foregår, ved, at der er den naturlige og selvfølgelig kamp om at få landets dispositioner udviklet i overensstemmelse med det, de enkelte folketingsmedlemmer og de enkelte partier har lagt op til i deres møder med vælgerne forud for et valg. Det er rimeligt, at det er sådan; det er den eneste demokratiske mulighed. Landet er ikke i en nødsituation, således at vi skal lægge al normal fremgangsmåde til side. Der er ikke nogen fjende i landet, og det ville være uærligt over for vore vælgere, hvis det, vi står for som partier og som folketingsmedlemmer, pludselig skulle være taget af bordet. Det er ikke tilfældet, og hr. Hjortnæs ved jo bedre end de fleste, at selvfølgelig har han og hans ministre og hans kolleger i gruppen kæmpet socialdemokratiske synspunkter igennem så langt, som de kunne.

Det, jeg i går vendte mig imod, og som jeg fastholder, er, at når andre gør det samme, som vor statsminister og hr. Hjortnæs og hans parti gør, bliver det pludselig dårligt, så bliver det politisk købmandskab. Men det, hr. Hjortnæs selv gør, er altså den højere statsviden og den højere statsidealisme. Dette står ikke til troende. Vi andre købslår ikke spor mere end hr. Hjortnæs og hans parti, og vi gør det alle med den pligt og den ret, vi har som folkevalgte politikere.

Ellemann-Jensen (V):

Jeg skal ikke genoptage den strid, der jo har været løbende nogle dage nu og med et